

מ"ת 36146/11 - מדינת ישראל נגד מוחמד אבו עסב

בית משפט השלום בראשון לציון

04 דצמבר 2016

מ"ת 36146-11-16 מדינת ישראל נ' אבו עסב
מספר פל"א 488790/2016

לפני כבוד השופט אייל כהן
מדינת ישראל
הمحكمة

נגד
מושב
המשיב

nocchim:

ב"כ המבקשת עו"ד מיקי ברגר

המשיב הובא באמצעות ליוו/شب"ס

ב"כ המשיב עו"ד אכרם חליחל

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

כתב האישום ותמצית טיעוני הצדדים

במסגרת בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים, עניינה של סוגיה זו בסוגיית ראיות לכואורה.

נגד המשיב הוגש כתב אישום המיחס לו ביצוע עבירות רכוש. על פי הנטען באישום, ביום 16.11.13, בשעה 13:45 Uhr, התפרץ המשיב לבתו של המתלוון שבמושב יציץ, בכונה לגנוב, בכך שפתח את תריס החלון בסלון ונכנס פנימה. בעוד המתלוון ובני משפחתו לנוים בבית, גנב המשיב פרט רכוש שונים ובהם תיק, מסמכים, שיקים, מכשירים סלולריים וסך 300 ₪. כמו כן נטל עימו את מפתחות רכבו של המתלוון, מסוג רנו (להלן: "הרכב"). בעזרת המפתחות, גנב המשיב את הרכב. בהמשך, בעודו נסע ברכב בכביש 443 לכיוון מזרחה, משחחין המשיב במחסום משטרתי, עצר את הרכב בקרבת המחסום, ירד מן הרכב והסתתר בשיחים. משהבחינו בו שוטרים ובקשו לעצרו, החל המשיב במנוסה ונעצר רק לאחר שהופעל נגדו "טיזר". כאשר ביקש שוטר לאזוק את ידיו התנגד המשיב בכוח למעצרו, בכך ששכב על

עמוד 1

ידי וסירב להיאזק, עד אשר הופעל נגדו ה"טיזר", פעמיים נוספות.

בהתאם הוואם המשיב בהתפרצות לבית מגורים; גניבת רכב; הפרעה לשוטר בימי תפקידו ושימוש בכך על מנת למנוע מעצר.

המשיב נעדר עבר פלילי.

ב"כ המשיב מסכים לקיון של ראיות לכואורה באשר לגניבת הרכב, אם כי באופן מסווג, כמפורט להלן. עם זאת, חולק הוא על קיום ראיות לכואורה באשר להתפרצות המשיב לבית משפחת המתلون.

עיקר ראיות התביעה באשר להתפרצות נסמן על חזקה תקופה. אין חולק על כי המשיב אוכן בליל האירוע, בשעה 04:00, בירושלים, עיר מגוריו, ואילו בשעה 05:55 אוכן באחור נען. כאן המקום להעיר כי מושב יצץ מצוי בין נען, שמצפון לו, מרחק כ'מ ספורים, ולבן מזכרת בתיה שמדרום לו, וכי כל השלשה מצוים מזרחית לרחובות. משכך, אין חולק על כי המשיב אוכן כאמור, למרחק כ'מ ספורים מבית משפחת המתلون (אף הסניגור מסכים כי המשיב אוכן במרחב של ארבעה ק'מ- פ' עמ' 4, ש' 23). המשיב נתפס עם הרכב במחסום, בשעה 04:18 (דו"ח פוליה שמו אל שאל, מיום האירוע).

ב"כ המשיב מאשר כי מרשו שיקר בחקירה, באשר למקום הימצאו, שכן "מסר גרסה שלא מסתדרת עם המציאות ועם האיכונים של הניד שלו" (פ' עמ' 4 ש' 12). המשיב מסר בחקירה כי בליל האירוע נסע במנונית משער שכם שבירושלים לבת ים, בשעה 22:00 לערך, וכי שהה שם בחוף הים. בדרך חזרה לביתו, הסיעו אותו נהג מונית ברכב אחר ולא ברכב עימו הגיע בת-ימה. המשיב חשש מן הנהג, משומ שહלה שתי בירה והשתכר, ולכן ביקש ממנו להורידו במקום בו נתפס עיי' השוטרים. לדבריו, ירד מן הרכב במטרה לחכות לבוקר בתחנת דלק סמוכה, אז להתקשר למישחו שיאספו ירושלים. תיאור המשיב את הרכב אחר כ"רנו" מסחרית מתישב עם טיבו של הרכב המתلون. משועמת המשיב בחקירה השנייה עם ראיות האיכון, דבר בגרסתו המכחישה, מבלתי ניתן הסבר לכך כי היא נסתרת לכואורה בראיות האיכון.

עוד טען הסניגור, כי בהינתן כי מרשו אוכן בעיר העתיקה שבירושלים, בשעה 04:00, הוא לא יכול היה להגיע בשעה 04:45 לבית המתلون, שכן זמן ההגעה גדול מחמשים דקות.

לשיטת הסניגור, האדם שהתרץ בבית המתلون וגבב את הרכב הסיעו לנען ו"משמעות חלקו של המשיב". הסניגור העלה בפניו גרסה עובדתית שאין זקרה בה בחומר הראיות. לדבריו, גרסתו העדכנית של המשיב - מפי סניגורו - היא, כי אדם מסוים הביאו למקום בו מעולם לא שהה בעבר וביקש ממנו לסייע לו בהעברת הרכב לירושלים, בתמורה לתשלום. המשיב הגיע לרכב מונע שהוא בחורשה. משכך, מדובר בסיווע לאחר מעשה.

הסניגור מוסיף וטען לקיומם של מחדלי חקירה אשר מצאו את ביטויים בכך שלא נאספו ט"א מן הזרה, ומכך שלא

בדקו האם לאח המתלונן, הגר לידיו, יש מצלמות אבטחה והאם אלה צילמו את מהלך התפרצויות.

לשיטת הסניגור, המבקשת הזדרזה בהגשת האישום מבלי לטרוח ולמצות את החקירה.

מנגד, המבוקשת מסתמכת על ראייתה, לרבות החזקה התקופה לעניין התפרצויות וشكרי המשיב בחקירה. אין בכך הסבר מדוע לא נלקחו מעתקי ט"א מן היזרה.

דין והכרעה

לאחר שמייעת טיעוני הצדדים ועion בריאות, מצאת כי דין טיעוני המשיב להידחות.

המחלוקה בין הצדדים ממקדת באשר לתפרצויות, ובאשר לשאלת האם גנב המשיב את הרכב, שמא "הגיא" אליו מאוחר יותר, כפי גרסתו העדכנית.

מושכלות יסוד זו, כי החלטה בדבר מעצרו של נאשם עד תום ההליכים נעשית על סמך חומר הראיות הגולמי, בטרם עבר את "מסנתת" החקירה הנגדית. מכאן כי בשלב זה יש לבחון האם קיימ סיכוי סביר להוכחת האשמה, אגב בחינת הפוטנציאלי ההוכחי של חומר החקירה. על בית המשפט להימנע מלהידרש לשאלות של מהימנות עדים, אלא אם עסוקין בפירוכות מהותיות וגולויות לעין, המצביעות על כריסטם ממשי בקיומן של ראיות לכואורה (בש"פ 3171/13 **אדניב ואח' נ' מדינת ישראל**, מיום 9.5.13).

"החזקת התקופה" מהויה אחת מן החזקות שבעובדה. מהותה היא, כי על פי היגיון וניסיון החיים, ניתן להסיק מהימצאותו של חפץ שנגנבו, זמן לא רב לאחר הגנבה, בחזקתו של פלוני, על הקשר שבין פלוני לבין מעשה הגנבה. הקשר האמור הוא בוגדר הנחה בלבד. הנאשם רשאי להביע ראיות לסתור הנחה זו. על בית המשפט לשקל את הנסיבות כולם, אפילו הסבירות של הנאשם לא נמצאה מהימן, ולאחר מכן אם יש בחזקתה כאמור כדי לבסס מסקנה מסקונה מרושעה. כל זה חל גם בעבירות התפרצויות (ע"פ 5092/92 **אברהם רחמים נ' מדינת ישראל**, מיום 6.5.93).

בנסיבות, ניצבת החזקה התקופה לחובת המשיב, שכן נתפס הוא עם הרכב, בחולף פרק זמן הנאמד בין פחות משעה ועד כשעה ומחזאה לכל היותר, מעת התפרצויות. בכך עובר אליו נטול הראייה (- קרי, הנטול המשני, להבדיל מנטול השכנוע המוטל כמעט תמיד על המאשימה), לסתור את החזקה.

למצער במישור הראיות הגולמיות, לא עליה בידי המשיב לעשות כן.

אני שולל את טענת הסניגור, הנעדרת תימוכין בכלל ובראיות בפרט, לפיה בשום פנים ואופן לא יכול היה המשיב להגיע מירושלים למשב יציז בפרק זמן הנאמד בכ- 40 דקות לערך. יש לציין כי המذובר היה בשעת לילה מאוחרת ביותר,

בואה בוקר וחזקת היא כי כבישי הארץ אינם עומסים בזמן אלה. מושב יצוץ מצו כאמור מזרחת לרחובות. סבורני כי די בעיון במפת הארץ ובמעט ניסיון חיים, כדי לקבוע כי הגעה כאמור אפשרית. יתרה מכל אלה- הרי לא חלק הסניגור על ראיות האיכון. משכך, בהעדר הסבר לסתור, הרי שעצם האיכון עלו לא חלקה ההגנה מלמד כי המשיב עשה דרכו כאמור, בפרק הזמן הנ"ל.

המשיב אוקן בסמוך לזרה, במועד הרלבנטי להתרצות. גרסתו בחקירה שקרית, אף אליבא דבאו כחוי, כנלמד מראיות האיכון. גרסתו העדכנית נטענה מפני הסניגור בלבד, מבלי שניתן כל הסבר לככישתה. המעת שאצין הוא, כי גם אם תועלה הגרסה בהליך העיקרי, יctrיך המשיב ליתן טעם סביר לככישתה. למצער בשלב זה לא ניתן מפני הסניגור טעם לככישה.

למעשה, העלה הסניגור טענה עובדתית שלא נטענה ע"י המשיב בחיקרתו ומשכך משקלה של גרסה זו אינו רב, במקרה הטוב (ראו והשוו) האיסור בדבר הצגת הסבר מפני הסניגור בלבד, שלא נמסר מפני הנאשם בחיקרתו- בש"פ 2506/05 **תקשה נ' מדינת ישראל**, מיום 28.3.05).

באשר לטענת מחדלי החקירה - מקומה להתרבר בהליך העיקרי (בש"פ 4553/12 **עוואודה נ' מדינת ישראל** (ימים 20.6.12, והפסיקה המאזכרת שם). יזכיר כי רק מחדל העולה כדי גרים עיוות דין יכול ויביא ליזכויו של הנאשם (ע"פ 5633/12 **ニימן נ' מדינת ישראל**, פסקה 48, מיום 10.7.13).

מצער כי לא נלקחו מעתקי ט"א מן/zירה, שכן אפשר והדבר היה מסיע בהגעה לחקר האמת. עם זאת יש לזכור, כי אף לו נלקחו מעתקים ואף אם לא היה בנסיבות ט"א של המשיב, עדין אין הדבר מלמד על כי לא התפרץ הוא בבית המתلون, שכן לא ניתן להתבסס על "ממצא שלולי". לו נמצא ט"א השיר לאדם אחר, לא היה בקשר שלעצמם כדי לסייע למשיב, כל עוד לא סתר את החזקה הטעופה, שכן לאמן הנמנע כי המשיב התפרץ בנסיבות חדא עם אחר. סופו של דבר, טענת הקורסום הריאיתי נדחית בזיה. קיימות ראיות לכואורה להוכחת המיחס למשיב בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום ד' כסלו תשע"ז, 04/12/2016 במעמד הנוכחים.

איל כהן , שופט

החלטה

המבקשת הסכימה באופן חלקו לבקש הסניגור לבצע שלמת חקירה.
עמוד 4

הסגור המלומד, לאחר שנתי את החלטתי בסוגיית הריאות לכואורה היום, בקש כי תבוצע השלמת חקירה על אף שהוגש כתב אישום, וכי תבחן גרטתו של הנאשם, אותה גרסה עדכנית שנשמעה עד כה רק בפני הסגור.

התביעה מתנגדת לקבעת גרסה נוספת עם זאת, היא מסכימה לקיום בדיקה באשר למצולמות האבטחה אשר נתען כי אפשר וצלמו מבית אח המתلون את ההתרפות בבית.

בנסיבות אלה, אני מורה על ביצוע השלמת החקירה באופן שבו התביעה תידע בדיון הבא האם אכן צולם האירוע אם לאו ותביא בפני כל ראייה רלוונטית.

בישיבת היום התרשםתי מן המפקחים המוצעים.

הסגור עותר לשחרור הנאשם בתנאי מעצר בית מוחלט כבר עתה ואילו התביעה מתנגדת ומבקשת כי לכל יותר ישלח הנאשם למסקיר בעת זהו, לפני החלטה סופית בהליך זה.

בנסיבות אלה, ועל מנתקדם את התקיק בשני המשפטים, אני מורה כי במקביל להשלמת החקירה ייכן שירות המבחן תסקירות בעניינו של הנאשם.

בדיון הבא ולאחר שאקבל מידע סופי באשר ל贤אצאת השלמת החקירה, אתן החלטה בדבר המשך במעצר עד להחלטה אחרת וחלופין שחרור.

קובע בדיון לקבלת תסקירות **ליום 25/12/16 בשעה 09:00**.

המצוירות תשלח עותק ההחלטה לשירות המבחן, אשר יערוך תסקירות מעצר בהקדם האפשרי.

ב"כ הנאשם יודע לקבל העתק ההחלטה זו לשירות המבחן.

קובע בדיון לסוגיית השלמת החקירה **ליום 07/12/16 שעה 12:00**.

ה הנאשם יובא לשני הדיונים באמצעות שב"ט.

ניתנה והודעה היום ד' כסלו תשע"ז, 04/12/2016 במעמד הנוכחים.

אייל כהן , שופט

הוקולד על ידי אפרת אלבר